

Sygn. akt II Ka 754/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2021r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Paulina Jarczak

przy udziale Prokuratora Patrycji Klimiuk – Romaniuk

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2021 r.

sprawy **A. C. oskarżonego z art. 279 §1kk w zb. z art. 278 §5kk w zb. z art. 275 §1kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 §2kk i inne**

L. B. oskarżonego z art. 279 §1kk w zb. z art. 278 §5kk w zb. z art. 275 §1kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 §2kk i inne

L. M. oskarżonego z art. 279 §1kk w zb. z art. 278 §5kk w zb. z art. 275 §1kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 §2kk i inne

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonych A. C. i L. B. oraz obrońcę oskarżonych L. B. i L. M.

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 7 września 2020 r. sygn. akt II K 464/20

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Radcy Prawnego A. S. (1) w S. po 516,60 złotych (w tym 96,60 zł podatku VAT) za obronę z urzędu oskarżonych L. B. i L. M. w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 754/20

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	4	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

**Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 7 września 2020 r.,
sygn. II K 464/20**

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
	Zarzut	
1.	Apelacja obrońcy oskarżonego L. M. Obraza przepisów postępowania, mająca wpływ na treść wyroku, a mianowicie: <ul style="list-style-type: none"> • art. 7 kpk, poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zebranego materiału dowodowego z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego i nieobdarzenie walorem wiarygodności wyjaśnień oskarżonego, co do niedokonania przez niego części zarzucanych mu aktem oskarżenia (pkt I i V) czynów, 	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	w sytuacji gdy brak było jednoznacznych i niebudzących wątpliwości okoliczności, które wskazywały na inny przebieg zdarzenia;
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
<p>Wszystkie apelacje wniesione w tej sprawie jako bezzasadne nie zasługiwały na uwzględnienie.</p> <p>W środkach odwoławczych wniesionych na korzyść oskarżonych L. M. i L. B. (k. 1450-1452 i k. 1454-1455) ten sam obrońca (r. pr. A. S.) sformułował bliźniacze zarzuty, przy jednoczesnym poparciu ich zbliżoną argumentacją (k. 1451v-1452 i k. 1455v-1456). Biorąc powyższe pod uwagę, za niecelowe uznano sztuczne dublowanie tych samych wywodów Sądu Okręgowego w kilku rubrykach tabelarycznego uzasadnienia. Ze względu na troskę o przejrzystość, porządek, i jak najwyższą czytelność niniejszego uzasadnienia, Sąd Okręgowy zasadniczą część swoich rozważań zawarł w tej rubryce.</p> <p>Weryfikując zaskarżony wyrok pod kątem zarzutów apelacyjnych, na wstępie stwierdzenia wymagało, iż Sąd I instancji z całokształtu ujawnionych w toku przewodu sądowego okoliczności wyprowadził pozbawione wątpliwości, racjonalne wnioski co do sprawstwa wszystkich 3 oskarżonych w zakresie zarzutów z pkt I-VI aktu oskarżenia, kierując się przy tym wskazaniem wiedzy, doświadczenia życiowego i zasadami logicznego rozumowania. Decydującym w kwestii winy oskarżonych był stan zgromadzonych w tej sprawie</p>	

dowodów. Odmowa przyznania przymiotu wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonych L. B. i L. M. w części, w której negowali swoje sprawstwo, przy jednoczesnym przyznaniu przymiotu wiarygodności innym, opozycyjnym w stosunku do nich dowodom, w tym: zapisom nagrań z monitoringu oraz zeznań świadków, którzy rozpoznali tychże oskarżonych, nie mogła zostać uznana za naruszającą przepisy art. 7 kpk i art. 410 kpk. Decydującym w kwestii winy oskarżonych był stan zgromadzonych w tej sprawie dowodów.

Stopień szczegółowości rozważań Sądu Odwoławczego jest uzależniony od jakości oceny dokonanej przez Sąd I instancji, jak również od stopnia szczegółowości zarzutów odwoławczych i argumentacji przytoczonej na ich poparcie. W niniejszej sprawie zarzuty apelacyjne miały jedynie polemiczny charakter, zaś uzasadnienie zaskarżonego wyroku w niektórych częściach niejako wyprzedzało i stanowiło odpowiedź na argumentację wykorzystaną w uzasadnieniach wniesionych środków odwoławczych. Doskonały przykładem w tym względzie jest chociażby twierdzenie obrońcy, iż dostęp do pokoju zajmowanego przez oskarżonych L. M., L. B. i A. C. mieli inni mieszkańcy wynajmowanego domu przy ul. (...) w S.. Sąd Rejonowy w tym kontekście prawidłowo ocenił zeznania A. S. (3) (właściciela wynajmowanego lokatorom domu), z których wynikało, iż oskarżeni w tej sprawie, we trzech zajmowali jeden pokój zamykany na klucz, świadek ten potrafił wskazać nawet które łóżko zajmował każdy z oskarżonych. Z jego zeznań wynikało

także, że pokój był zamykany na klucz i oskarżeni byli w jego posiadaniu, a do czynności przeszukania prowadzonych przez funkcjonariuszy Policji wykorzystano dodatkowy komplet kluczy, będący w posiadaniu właściciela domu A. S.. Okoliczność ta przeczy tezie, iż dostęp do niego mieli inni Gruzini, zajmujący ten dom. Sąd Rejonowy wskazał także, iż zawartość telefonu (rozumiana jako wiadomości, połączenia i zdjęcia) wskazuje na to, że oskarżeni dobrze się znali. Również ten wniosek pozostaje zgodny z przepisem art. 7 kpk i nie został w żaden sposób podważony we wniesionych apelacjach. Oskarżeni nie potrafili w sposób przekonujący wytłumaczyć w jaki sposób przedmioty skradzione pokrzywdzonym znalazły się w ich pokoju, lub też w samochodzie, z którego wspólnie korzystali. Wyniki eksperymentu procesowego potwierdziły, że urządzenie ujawnione w pokoju zajmowanym przez oskarżonych zakłóca sygnał z pilota zamka centralnego pojazdu i umożliwia skuteczne zamknięcie drzwi auta. Z wyjaśnień oskarżonych L. M., A. C. i L. B. rozważanych przez Sąd Rejonowy we wzajemnym konfrontacyjnym powiązaniu wynikało, iż kierowcą samochodu m-ki F. (...) nr rej. (...) zawsze był L. B., z czego Sąd I instancji wyprowadził logiczny wniosek, iż spowodowane to było tym, aby oskarżeni mogli w razie konieczności podjęcia ucieczki szybko opuścić miejsce, w którym dochodziło do kradzieży.

Z istoty współsprawstwa wynika, że każdy ze współdziałających ponosi odpowiedzialność za całość popełnionego z co najmniej jedną jeszcze osobą przestępstwa, a więc także w tej jego

części, w której znamiona czynu zabronionego zostały zrealizowane przez innego współdziałającego, przy czym każdy ze współsprawców ponosi odpowiedzialność tak, jak gdyby sam wykonał czyn zabroniony. Współsprawcą będzie zatem osoba, która co prawda nie wykonuje czynności odpowiadającej znamieniu czasownikowemu danego czynu zabronionego, ale której zachowanie stanowi istotny wkład w realizację wspólnego przestępczego zamiaru. Uwaga ta była konieczna w odniesieniu do sytuacji procesowej i stwierdzenia winy oskarżonego L. B.. Działanie oskarżonych dopełniało się wzajemnie w stopniu, który zgodnie z porozumieniem i podziałem ról, współdecydował o popełnieniu zarzucanych im przestępstw.

W ocenie Sądu Okręgowego, obrońca w apelacji wniesionej na korzyść L. B. przecenił znaczenie wzięcia całej winy na siebie przez L. M. (w zakresie sprecyzowanych przez tego oskarżonego zarzutów). Nie można przy tej ocenie ograniczyć się jedynie do deklaracji oskarżonego o przyznaniu się do winy i zupełnego wykluczenia innych sprawców, tylko na podstawie wyjaśnień jednego z oskarżonych. W szczególności przy uwzględnieniu, że motywy takiego postępowania po stronie przyznającego się mogą być różnorakie. Stan zgromadzonych dowodów ocenionych w sposób zgodny z art. 7 kpk pozwalał Sądowi Rejonowemu na stwierdzenie winy pozostałych oskarżonych. Pamiętać należało: o dowodach z nagrań z monitoringu, podziale ról i formie współdziałania po stronie L. B., jak również o nieodpartej logice sytuacji, płynącej z tychże

okoliczności, którym oskarżeni nie byli w stanie zaprzeczyć.

Na zakończenie tej części rozważań, dodać należy, Sąd Okręgowy ferując wyrok w części dotyczącej winy oskarżonych miał na względzie również przebieg rozprawy apelacyjnej w dniu 5 lutego 2021 r. i gwarancje realizacji prawa do obrony oskarżonych zarówno w aspekcie formalnym, jak i materialnym. W tym celu zweryfikowano całość akt niniejszej sprawy. Oskarżeni wyjaśniając w przedmiotowej sprawie nie obciążali się wzajemnie odpowiedzialnością za zarzucane im czyny, dlatego też nie mogło być mowy o konflikcie interesów obrończych pomiędzy nimi. Radca prawny A. S. na rozprawie apelacyjnej przyznała, iż faktycznie po zamknięciu przewodu sądowego była zdziwiona, że adw. P. Ż. wygłosił mowę końcową co do L. M., który częściowo przyznał się do zarzucanych mu czynów. Natomiast jej mowa końcowa była do sprawy, bez wymienienia któregokolwiek z oskarżonych, chociaż miała świadomość, że jeden z oskarżonych przyznał się do części zarzutów. W powyższym kontekście, w przekonaniu Sądu Okręgowego, w przedmiotowej sprawie do czynienia mieliśmy z objęciem dodatkową obroną przez kolejnego obrońcę, a nie brakiem zapewnienia podstawowych gwarancji obrończych. Nawet w sytuacji, w której stwierdzono by naruszenie prawa do obrony oskarżonych, drugim koniecznym elementem względnej przesłanki odwoławczej art. 438 pkt 2 kpk jest wykazanie wpływu zaistniałego uchybienia na treść wyroku, czego w przedmiotowej sprawie nie sposób było przyjąć. O istotnym zaś wpływie obraży

<p>przepisów postępowania na treść orzeczenia można by mówić dopiero wtedy, gdyby kwestionowane rozstrzygnięcie byłoby w istotny sposób odmienne od tego, które w sprawie zapadło.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów w zakresie pkt I i V; - o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.</p>		
	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego L. M.</p> <ul style="list-style-type: none"> • art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk, poprzez dowolną, pobieżną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, naruszającą zasady logiki oraz doświadczenia życiowego, co w konsekwencji doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na błędnym uznaniu, iż oskarżony dopuścił się zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów (pkt I i V), podczas gdy w materiale 	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	sprawy brak jest ku temu wystarczających dowodów;	
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Patrz rubryka 3.1.		
Wniosek		
- o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów w zakresie pkt I i V; - o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.		
	Zarzut	
3.	Apelacja obrońcy oskarżonego L. M. zarzut ewentualny - rażąca niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności poprzez niedostateczne uwzględnienie wyrażonej skruchy przez oskarżonego, jego postawy w trakcie postępowania oraz jego właściwości i warunków osobistych, co skutkowało wymierzeniem kary oraz środka karnego rażąco surowych.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>W apelacji co do L. M. obrońca poza podniesieniem zarzutu ewentualnego nie wyjaśnił w uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego dlaczego, oczywiście w jego ocenie, kara wymierzona temu podsądnemu powinna być łagodniejsza aniżeli w zaskarżonym wyroku. Sąd Okręgowy problematykę współmierności wymierzonej wszystkim oskarżonym w I instancji represji karnej omówi w niniejszej rubryce, mając na względzie, iż oskarżonym L. B., L. M. oraz A. C. wymierzono karę o tym samym wymiarze, ponadto dotyczyły ich te same okoliczności łagodzące i obciążające.</p> <p>Za represję rażąco niewspółmierną uznaje się taką karę, która - pomijając dyrektywy wymiaru kary - w sposób istotny lub wręcz drastyczny odbiega od tej, jaką należałoby wymierzyć przy uwzględnieniu okoliczności przedmiotowych charakteryzujących czyn przypisany sprawcy oraz podmiotowych, związanych z jego osobą. Na gruncie art. 438 pkt 4 kpk nie chodzi bowiem o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, że karę dotychczas wymierzoną można byłoby określić - również w odbiorze zewnętrznym - jako rażąco niewspółmierną, tzn. niewspółmierną w stopniu nie pozwalającym na jej akceptację (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2020 r., sygn. V KK 382/19, Legalis Numer 2333390).</p>	

Odnosnie L. M. dodatkowymi okolicznościami łagodzącymi było: częściowe przyznanie się do winy i wyrażenie skruchy, przez co wymierzona mu w I instancji kara rzeczywiście mogła być zróżnicowana w stosunku do pozostałych sprawców. Okoliczności te nie miały one jednak takiego ciężaru gatunkowego, który prowadziłby do przekonania o „rażącej” niewspółmierności. W ocenie Sądu II instancji, kryterium „rażącej niewspółmierności” nie spełniają kary 3 (trzech) lat bezwzględnego pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonych L. B., L. M. i A. C.. Orzeczona kara pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy, stopnia społecznej szkodliwości czynów, właściwości i warunków osobistych oskarżonych. Uwzględnia rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej i grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynów z a/o, jak również motywację sprawcy i działanie w warunkach ciągu przestępstw. Jednocześnie jest karą sprawiedliwą, która spełni swoje cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej oraz zachowuje właściwe proporcje pomiędzy funkcją represyjną i wychowawczą. Zdaniem Sądu Okręgowego, tylko bezwzględna kara pozbawiania wolności jest w stanie uzmysłwić oskarżonym naganność ich czynów i powstrzymać ich od tego typu zachowań w przyszłości. Sytuacja oskarżonych, obcokrajowców, posiadających zobowiązania finansowe i rodziny na utrzymaniu, nie jest odosobniona na tle innych skazanych. Ponadto, byli jej świadomi decydując się popełnić przypisane im czyny.

<p>Utrata możliwości zarobkowania dotyczy większości osadzonych w warunkach więziennych.</p> <p>Zgodnie z zasadą terytorialności z art. 5 kk, ustawę karną polską stosuje się do sprawcy, który popełnił czyn zabroniony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oskarżonych należało osądzić według prawa polskiego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.</p>		
	<p>Zarzut</p>	
<p>4.</p>	<p>Apelacja obrońcy oskarżonego L. B.</p> <p>Obraża przepisów postępowania, mająca wpływ na treść wyroku, a mianowicie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Art. 7 kpk, poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zebranego materiału dowodowego z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego i nieobdarzenie walorem wiarygodności wyjaśnień oskarżonego, co do niedokonania zarzucanego mu czynu, w sytuacji gdy brak było jednoznacznych i niebudzących 	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	wątpliwości okoliczności, które wskazywałyby na inny przebieg zdarzenia;	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Patrz rubryka 3.1		
Wniosek		
- o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie - o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.		
	Zarzut	
5.	Apelacja obrońcy oskarżonego L. B. • art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk, poprzez dowolną, pobieżną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień L. M., naruszającą zasady logiki oraz doświadczenia życiowego, co w konsekwencji doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na błędnym uznaniu, iż oskarżony	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	dopuścił się zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, podczas gdy w materiale dowodowym brak jest ku temu wystarczających dowodów.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Patrz rubryka 3.1		
Wniosek		
- o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie - o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.		
	Zarzut	
6.	Apelacja oskarżonego A. C. Oskarżony nie podniósł skonkretyzowanych zarzutów, w świetle art. 427 § 2 kpk nie miał jednak takiego obowiązku. Wskazał, iż jest obcokrajowcem z Gruzji i nie zna języka. Na Ukrainie ma żonę i małe dziecko 1,5 roku. Do Polski przyjechał za pracą żeby zapewnić lepszy byt rodzinie, niestety losy potoczyły się inaczej i bardzo tego żałuje. Wyrok, który otrzymał tworzy mu bardzo duży	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	problem w naprawieniu jego szkód i spłaceniu jej poszkodowanym, Covid-19 zamknął granice i w Polsce w chwili obecnej został bez pomocy. Wyrok 3-letniego więzienia będzie w rażącym stopniu dotkliwy dla jego żony i dziecka.	
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Patrz rubryka 3.3		
Wniosek		
- o złagodzenie kary;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.		
	Zarzut	
7.	Apelacja oskarżonego L. B. Błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na orzeczenie, polegający na przyjęciu, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, a także błąd na nieustaleniu, że oskarżony brał czynny udział w kradzieży. W uzasadnieniu apelacji osobistej oskarżony ten wskazał, że Sąd pominął istotne zeznania świadka, który przyznał się do kradzieży oraz że ten czyn popełnił sam. Oskarżony L. B. nie miał świadomości o tym,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	że ta osoba kradła. Oskarżonemu nie udowodniono, że brał czynny udział w kradzieży. Jest jedynym żywicielem rodziny, w Polsce nie ma żadnych znajomych, a w Gruzji pozostała żona i syn bez środków do życia.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Współudział oskarżonego L. B., znacznie przyznania się do winy przez L. M. – patrz rubryka 3.1 Sytuacja rodzinna oskarżonego w kontekście kary pozbawienia wolności – rubryka 3.3		
Wniosek		
- o uchylenie lub zmianę wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutów warunkowała bezzasadność wniosku.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok w zaskarżonej części utrzymano w mocy	
Zwi ę z le o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadno ść wniesionych apelacji i brak okoliczno ści podlegaj ących uwzgl ędnieniu z urz ędu	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwi ę z le o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwi ę z le o powodach uchylenia	
-----	-----
2.1.	Konieczno ść przeprowadzenia na nowo przewodu w ca łości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność postępowania	umorzenia # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Radcy Prawnego A. S. (1) kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem zwrotu nieopłaconej

	<p>pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu w postępowaniu odwoławczym, ustalając wysokość tej kwoty na podstawie § 4 ust. 1 i § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (tj. z dnia 30 listopada 2018 r., Dz. U. z 2019 r., poz. 68).</p>
III.	<p>Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonych od wydatków za II instancję, stwierdzając, że poniesie je Skarb Państwa. Za rozstrzygnięciem tej treści przemawia trudna sytuacja materialna oskarżonych.</p>

7. **PODPIS**